

וקטרו

בבית
המזון

סדר
הפסח

שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו כחלמים: או ימלא שחוק פינו ולשונו רנה, או יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את שבותנו, כאפיקים בנגב: הזרעים גדמעה ברנה יקצרו: הלוד ילך וככה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתיו:

שלושה שאכלו כאחד חייבין בזמון, וכך מזמנים:

המזמן אומר: רבותי, מיר וועלן בענטשן (רבותי נברך):

המסובים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: והמזמן חוזר ויהי שם וכו' (*)

ומוסף עוד: ברשות (אודה: בעל הבית הזה), מרגן ורפגן ורבותי נברך

(בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו:

והמסובים עונים: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

והמזמן חוזר: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו בטובו, בהן בהסדר וברחמים, הוא נותן להם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול, תמיד לא חסר לנו, ולא יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל ין ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: כאמור, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי, הן את הכל:

(* ברכת המזון לברית מילה)

נודה לשמך בתוך אמוני, ברוכים אתם ליי: ברשות אל אים ונרא, משגב לעתות בצרה, אל נאור בגבורה, אדיר בפרום יי. נודה ברשות התורה הקדושה, טהורה היא וגם פרושה, ציה לנו מורשה, משה עבד יי. נודה ברשות הבתנים והליונים, אקרא לאלהי העבריים, אהודנו בכל אים, אברכה את יי. נודה ברשות מרגן ורפגן ורבותי, אפתחה בשיר פי ושלתי, ותאמרנה עצמותי, ברוך הקא בשם יי, נודה ברשות מרגן וכו'

(* ברכת המזון לנשואין)

היו חסר וגם חרון, וא אלם בשיר יין, נחנו במעגלי צדק, שעה ברפת בני ישראל, בני אהרן: ברשות מרגן ורפגן ורבותי, נברך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאכלנו משלו. וענים המסובים: ברוך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאכלנו משלו, ובטובו חיינו. והמבין חוזר: ברוך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאכלנו משלו, ובטובו חיינו.

נודה לך יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקוק שהודעתנו, ועל חיים הן וחסד שהוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה ין ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הנסים:

ועל הכל יי אלהינו, אנחנו מזדים לך ומברכים אותך, ותברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, בכתוב, ואכלת ושבעת וברכת:

לחנוכה ופורים:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן ביהן גדולה, השמונאי ובניו, בשעמדה מלכות ין הרשעה על עמך ישראל, להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד הקשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך, וקד עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן ביהם הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת (נמים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה) ומי הנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול: ועל הכל וכו'

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, בשעמד עליהם הן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, בשלישה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו נמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ (ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול): ועל הכל וכו'

